

Pokoj a dobro

Založené 1999 Číslo 6 | Ročník 6 | 12/2004

Katolícky časopis farnosti Markušovce

Modlitba
matky
strana 3

Po stopách
Ježiša Krista
strana 6

Zlatá
rybka ...
strana 9

Narodil sa!

Narodenie Pána Ježiša nám poskytuje možnosť zamyslieť sa okrem iného nad tým, čo znamená „narodiť sa“!

Po prvej. Vianoce sú pre nás svedectvom o zrelosti pre lásku. Boh poslal na svet svojho Syna vtedy, keď nadišla „plnosť času“, keď dozrel čas. Predtým v Starom zákone Boh pripravoval svoj ľud na túto chvíľu „zrelosti“, na chvíľu „plnosti času“. Teraz nadišla tá chvíľa a Boh obdaril svet svojou Láskou, ktorá neváhala za nás položiť život na dreve križa, aby nikto, kto to aspoň trochu pochopí, nezaváhal o veľkej Božej láke k človeku. „Narodiť sa“ predpokladá zrclosť pre lásku, duchovnú dospelosť.

Po druhé. Vianoce sú pre nás svedectvom úžasnej sily života. Ježiš sa narodil v podmienkach, ktoré neboli ani ľahké, ani pre narodenie priaznivé. Ale keď prišiel čas, život sa ohliasil s plným nárokom vstúpiť do ľudských dejín. Táto dravosť života nesprevádzza človeka iba pri jeho narodení, ale ide ako červená niť ceľým jeho zdravým životom. Boh vložil do človeka „kód“ života, nie smrti. Preto sa človek smrť bráni, uteká pred ňou, odmieta ju, chápe ju ako niečo zlé, niečo, čo je človeku cudzie, čo musí zniest ako bremeno. Keď je človek chorý, býva i skleslý. Ale len čo vyzdravie, už sa teší v plnej miere zo života. Preto sú Vianoce pre nás svedectvom povolania človeka k večnému životu a k šťastnému životu s Bohom.

Po tretie. Vianoce sú pre nás aj svedectvom nášho kresťanského poslania. Ježiš sa narodil ako „disident“. Už jeho narodenie a život ako malého dieťa bolo poznačené intrigami a už mu čihali na život. A ešte ani nič neurobil, ba ešte ani len nič nepo-

vedal a už bol pre „isté kruhy“ nepriateľom. Už jeho samotná existencia bola chápána ako ohrozenie určitých dôležitých záujmov! Tento dualizmus moci ducha a moci sily, ktorý zaviedol Kristus, možno vybadaf celkom zreteľne v ľudských dejinách. Ak budete niekomu „zavadzať“ svojim kresťanstvom, nič si z toho necrchte, len si uvedomte, že idete „proti prúdu“ presne tak ako Ježiš.

Po štvrté. Vianoce sú pre nás aj svedectvom nebeskej radosť. Ako by sme mohli na Vianoce prehliadnuť spev anjelov a ich veľkú radosť nad tým, že sa Ježiš narodil? Nebeská radosť patrí jednoducho k Vianociam. Bez nej by to ani neboli Vianoce. Tu si nám treba pripomenúť Ježišove slová: „V nebi bude väčšia radosť nad jedným hrievníkom, ktorý robí poká-

nie...“ Ale to už hovoríme o našom „preporodení“, o našom „novom zrodene“! Vo viere a láske k Bohu sa môžeme „narodiť“ pre nebo. Lebo Ježiš prišiel na tento svet, a preto sa narodil, aby „nezahynul nik, kto v neho uverí, ale aby mal život večný“. Nebeská radosť anjelov sa môže staf aj našou radostou, ak uveríme a budeeme sa usilovať žiť tak, aby sme túto radosť mohli dosiahnuť. Preto sú Vianoce pre nás aj nádejou našej nebeskej radosť.

Narodil sa! Čo všetko môže znamenať to jednoduché narodil sa! V tom slove sa skrýva toľko sily, toľko možnosti, toľko ľudských príbehov, toľko Božej lásky, toľko hlbokého posolstva Vianoc, toľko všeobecného iného, čo súvisí s ľudským životom. Ján Duda

editoriál

Milí čitatelia!

Prežívame pätnásť slobodné Vianoce...

Aj vďaka Novembemu 1989 môžeme vydávať nás časopis, a tak slobodne prispievať k evanjelizácii. Nikto a nič nám už nebráni žiť svoju vieru naplno. Alebo žeby predsa len áno...? V totalitnom systéme bol nepriateľ jasne definovaný. Dnes je schovaný v rozličných „pekné zabalenej“ ponukách.

Jednou je aj nesprávne pochopená sloboda. Čo mnohí nevieme rozlišovať medzi slobodou a bezudnostou.

Prichádza čas sebareflexie nielen celého národa, ale aj svojej vlastnej.

Je tak trošku pochopiteľné, že ak ľudia ziskajú po mnohých rokoch možnosť slobodne sa rozhodovať a konáť, tak často nevedia, ako na to a narobia kopec chýb. Pätnásť rokov v dejinách národa nie je veľa, ale na druhej strane dosť na to, aby sme sa už prestali správať detsky a povrchne.

Našich stredoškolákov čaká nová forma maturity. Je načas, aby aj Slovensko zvládlo skúšku dospelosti. Napríklad z takých „predmetov“ ako slušnosť, záujem o iných ľuďach, vedomosti o vlastných dejinách a spoznávanie seba samých a svojich chýb. Možno stačí začať slušnou komunikáciou. Predošlý režim nám zakazoval vyjadrovať svoj názor. Musíme sa to učiť, a to tak, aby sme pritom zostali sebou samým a neurážali toho druhého. Vtedajší systém naučil prikyvovať. A to v mnohých ľuďoch, žiaľ, zostalo. Stačí sa zapozerať a započúvať okolo seba – doma, na ulici, v autobuse, na pracovisku... Ak prikyvujem a neprotirečím, som obľúbený. Žiaľ, len dočasne. A u mûdrych ľudí s prikyvovaním nepochodite vôbec. Hned prekuknú túto plynkoť. Známy filozof Plutarchos to výstižne vyjadril: „Nepotrebujem piateľa, ktorý prikyvuje na všetko, čo povie. Môj tieň prikyvuje presnejšie.“

Slušná komunikácia predpokladá dobré srdce. Aj Písma hovorí o tom, že: „*z plnosti srdca hovoria ústa*“. Je potrebné pestovať si svedomie a spolu s tým sa naučiť vyjadrovať svoj názor. Aj opačný alebo kritický. Nielen vyjadrovať, ale naučiť sa aj prijímať iný názor bez toho, aby sme kvôli inakosti toho druhého neodsudzovali. Veď dieťa prijať iný, hoci aj kritický názor, je prejavom veľkosti človeka. Veď kritizovať slušnou formou znamená kritizovať nesprávne veci, ktoré človek koná. Nie však samotného človeka. Tak nás to učí aj Pán Ježiš. Keď kritizoval hrievníkov, kritizoval zlo, ktoré konali. Nie ich samotných. Práve naopak. Preukazoval im pritom svoju lásku natočko, že sa obrátili a šli za ním.

Prežívame ďalšie slobodné Vianoce. Keď sa Ježiš narodi aj v našich srdciach, Slovensko má šancu.

Požehnané sviatky praje

Monika Hodnická

Modlitba matky

Zdravas Mária, počneš a porodiš z Ducha Svätého. To Ti, Nebeská Matka, zvestoval Gabriel. Ty prijímaš jeho slová. Naplno sa poddávaš vôle Božej slovami FIAT. A čo ja? Keď mi kalendár zvestoval, že som počala ďalšie dieťa? Mať som zmiešané pocitky. Ešte som si nahovárala, že hádam nie. Prečo práve teraz? Veď som mala celkom iné plány. Ale áno, teraz. Pán mi požehnal dieťa práve teraz. Ako sa s tým zmieríť? Neľahká finančná situácia, a čo povedia ľudia? Asi, že som rozum potratila. V dnešnej dobe... Ubehol dlhý čas, kým som si uvedomila, že Pán mi daroval dieťa, lebo ma nesmierne miluje.

Svetlá Mária, vypros mi u Boha odpustenie za to dlhé zmicrovanie sa s Jeho vôleou. Veď pre židov znamenalo a cíti i v súčasnosti znamená mať veľa detí veľké požehnanie. Dnes som šťastná, že som zdravá žena, ktorá má tú milosť nosiť dieťa pod srdcom.

Mária, Ty si šla s radosťou navštiviť Alžabetu a posluhovať jej. Aká blažená chvíľa vašho stretnutia. Dieťa v Tvojom lone sa zachvělo radosťou. I ja som navštivila pribuznú. Tešila som sa na naše stretnutie. No všetko dopadlo ináč. Nepochopenie, zlá nálada narúšili naše vzťahy. Naše deti sa iste v našich ionánoch zachvæeli skôr od strachu ako od radosťi. Prečo? Prečo sme my ľudia taki krehkí?

Mária prosím, vypros mi zmierenie s pribuznou.

Matka, nik Tu nechce prichýliť. Ostala Ti chudobná maštaľ, kde prežívaš najkrajšie chvíle života - zrodenie Syna. V dnešnej dobe deti prichádzajú na svet v teple pôrodnej sály. No nickedy

tam citiť značný chlad personálu.

Matka Božia, tešim sa, že aspoň v tom je medzi nami čiastočná podoba, ale ak chceš, vypros mi milosť nekomplikovaného pôrodu.

Privádzať dieťa do chrámu. Vieš, že tam je základ Tvojej vieri, to je miesto, kde prebýva Boh, Otec Tvojho Dieťaťa. I my chceme naše dieťa priniesť do kostola, aby sa krstom znova narodilo pre Božie Kráľovstvo. Naše dieťa sa potrebuje očistíť od dedičného hriechu. Tvoje nebojoo na to odkázané, bolo Sväté od počatia a narodilo sa pod Tvojím Nepoškvrneným srdcom.

Vďaka Tvojmu Synovi za milosť krstu nám hriesciu.

Tvoje Dieťa dorastlo, putuješ s ním do chrámu. Ježiš sa prejavil nevyslovou mûdrostou a vzdelenosťou. Nakoniec i Teba s Jozefom prekvapi slovami o Dome svojho Otca. Netušim, aké bude to moje dieťa. Azda mûdre a zbehlé? Vynasnažím sa, aby som mu mohla s manželom poskytnúť to, čo pre dobrý psychický a fyzický vývoj potrebujem.

A opäť prosím, Matka, nedopust, aby sme zanedbali to základné. Nedopust, aby sme zanedbali vzbuďovať v ňom život vo vieri a putovanie do chrámu.

Amen.

-matka-

Eucharistia

tajomstvo a námetky ľudského rozumu

V Eucharistii je prítomný celý Pán Ježiš, ako Boh i človek, pravdivo, skutočne a podstatne. Nie je to naša predstava, nie je to symbolická prítomnosť a nie je to iba prostriedok, v ktorom Kristus účinkuje svojou mocou, ako napríklad v krste, kde voda sa nikdy nepremeni na Krista, ale v nej za sprivedu krstnej formuly prejavuje Kristus svoju moc. Kristova eucharistická prítomnosť je jedno z najväčších tajomstiev našej viery. Bez Božieho zjavenia by sme na to neprišli a po prijati Božieho zjavenia si to nevieme vysvetliť, nevieme preniknúť svojim rozumom do vnútornej podstaty tejto skutočnosti. Výstižne to vyjadril sv. Tomáš Akvinský, poznamenie to vo forme piesne: „*Zrak môj i chuf chceli by ma oklamat, ale sluch ma učí pevnú vieri mat*“ (JKS 270,2).

Také skutočnosti, ktoré sú pravdivé ale nepochopiteľné, sú nad ľudský rozum, ale nie proti rozumu. Pokúsim sa odpovedať aspoň na niektoré námetky ľudského rozumu, ktoré si kladie proti možnosti eucharistického tajomstva.

Istota a priezračnosť

O mnohých skutočnostiach máme istotu, ale nemáme o nich priezračnosť, to znamená, že nie sú predmetom našeho nazerania. *Zrak môj i chuf chceli by ma oklamat...* Aj tí ľudia, ktorí sa neučili fyziku a nič nevedia o lome svetla, mali istotu, že keď vložili palicu do vody, palica sa nenalomila, že je to len zdanie. Aj tí ľudia, ktorí nič nevedeli o zemskej príťažlivosti, mali nad slnko jasnejšiu istotu, že telesá padajú dole smerom k zemi a nie horie. V živote človek prichádza do kontaktu až s 90-timi percentami skutočnosti, o ktorých má istotu, ale nevie zdôvodniť, nemá o nich prehľad, čiže chýba mu priezračnosť. O Eucharistii máme istotu a nie priezračnosť.

V najmenšej hostii prítomný celý Kristus

Ľudskému rozumu je ľahké predstaviť si, že ako je to možné, že v tak malinkej hostii je prítomný celý Kristus, Boh i človek a ľudská prirodzenosť v rozmeroch dospejšieho človeka. Už bolo spomínané, že predstaviť si to nemôžeme. Istotu máme na základe

Božej autority. A predsa Boh nám v prírode a pozemskom dianí dáva také skutočnosti, ktoré nie sú dôkazom v pravom zmysle slova, ale akou si pomôckou pre ľahšie uverenie. Jeden z najväčších teológov sv. Tomáš Akvinský hovorí, že Kristus je v nebi prítomný v celej svojej rozľahlosti a v Eucharistii jeho rozľahlosť je prítomná na spôsob podstaty. To znamená, že celá podstata chleba je prítomná v malom kúsku chleba a tá istá celá podstata chleba je prítomná v obrovskom kuse chleba. Keby ma niekto popýtal vysvetliť podstatu chleba, stačí, že mu podám toľko, koľko dokážem vytrhnúť do dvoch prstov. Alebo mu chlebár ukáže plné auto chleba, ktoré ide ráno rovázať. I ja i on sme mu poskytli úplnú podstatu chleba. Úplnosť podstaty nezávisí od množstva a veľkosti rozmerov. Ak je Kristus prítomný na spôsob podstaty, tak nezávisí potom jeho celistvá prítomnosť od rozmernosti hostie.

Defom v škole predkladám aj takéto prirovnanie. Máme malíčké hodiny, väčšie hodiny a obrovské hodiny, napríklad na veži. Predpokladajme, že všetky idú presne. Ktoré hodiny potom nám ukážu úplný čas v danú chvíľu? Všetky jeden a ten istý a každé z nich úplný a ten istý, nezávisle od veľkosti hodín.

Kristova prítomnosť v hostiach a v odlomených čiastkach

Ľudský rozum má veľké ľahkosť s pravdou viery, že v každej hostii je prítomný celý Kristus a po odlomení je prítomný celý aj v odlomenej čiasteke. K predošej teologickej poučke, že Kristus je prítomný na spôsob podstaty, pridáme ďalšiu, že Kristus je prítomný v eucharistii na spôsob ducha. Niežebý telo prestalo byť hmotou, ale sa už riadi zákonom ducha, preto na spôsob ducha. Predstavme si, že by sme boli v sále. Napríklad bolo by nás tam sto. Počúvali by sme speváka spievajúceho. Vo všetkých dvesto ušiach znie celá a úplná pieseň. Bolo by nás v divadle sto. Všetci by sme boli schopní povedať celý obsah, ale stačilo by nám, žeby nám ho povedal iba jeden. Všetci hovoria jeden a ten istý, celý obsah a jeden tiež dokáže pove-

dať celý a ten istý obsah. V cibóriu máme napr. 100 hosti, jeden a celý Kristus, v cibóriu máme jednu hostiu, tiež jeden a celý Kristus.

Na ľahčenie viery v prítomnosť celého Krista v odlomenej čiastke, nám môže poskytnúť zrkadlo. Keď je celé, vidíme sa v ňom jeden, celý. Keď ho rozbijem, v každej čiastke zrkadla sa vidíme celý.

Premena bez vonkajšej zmeny

Podstata chleba silou slov kňaza sa mení na Kristovo telo, ku ktorému sa ihneď pridruží jeho krv, duša a božstvo. Podstata vína silou slov kňaza sa premení na Kristovu krv, ku ktorej sa ihneď pridruží Kristovo telo, duša a božstvo. Takže i pod jedným i pod druhým spôsobom je prítomný celý Kristus. To je učenie našej viery.

Ľudský rozum má ľahkosť v tom, že on nič nebadá. My, ktorí sme mali možnosť vidieť hus, ako v kuchyni sedela na vajciach, aby sa vykľuli húsatka, si touto skúsenosťou môžeme pomôcť aj v tak súťaži veci akou je Eucharistia. Ako dlho sme sa divili iba na vajcia, navonok žiadna zmena, ale vo vnútri obrovská premena, mladé húsatka, ktoré sa nakoniec ukázali. Keby sme sa riadili iba vonkajším zjavom, ako by sme sa mylili. Samozrejme, že každé prirovnanie kriva a nie je jednoznačné.

Opakujem, to čo som tu uviedol nie sú dôkazy, iba pomôcky ľahšie uveriť. Jediný dôkaz je: *sluch ma učí pevnú vieri mat*. To, čo v tejto veci prijíma sluch, je od Boha. Kto verí v osobného, vsemohúceho Boha, tomu nebude ľahko uveriť Eucharistiu. Kto vyznáva Boha - Stvoriteľa, ktorý z ničoho stvoril svet, nebude mať ľahkosť v uverení, že ten istý Boh môže jednu podstatu zmeniť na inú podstatu.

Jediná reč, ktorú sa dnes oplatí naučiť

V rámci Roka Eucharistie sa začalo v Markušovciach náboženské vzdelávanie pod názvom Biblické dni. Ide o cyklus prednášok z oblasti biblistiky. Druhým prednášateľom bola rodáčka z Tvrdošína sr. Júlia, vlastným menom Daniela Iskrová, ktorá toho času pôsobí ako odborná asistentka na Filozofickej fakulte Katolickej univerzity v Ružomberku.

Prednáška bola zameraná na jeden z Pavlových listov, konkrétnie List Filemonovi. Ide o najkraší list, ktorý je adresovaný nielen Filemonovi, zámožnému občanovi v Kolosách, v ktorého dome sa zhromažďovali prvotní kresťania. Vyznačoval sa veľkou láskou voči veriacim.

Filemonovi utiekol otrok Onezim a pritom aj okradol svojho pána. Ak otrok bol vo vtedajších časoch zbeh aj zloděj, mohol ho jeho pán dať zbičovať až na smrť. Onezim našiel útočisko u Pavla, ktorý ho priviedol k vere. Mohol si ho ponechať ako pomocníka, no posila ho späť so sprievodným listom k Filemonovi, od ktorého ušiel. V liste mu kladie na srdce, aby prijal svojho otroka, a to nielen ako „milovaného brata“, ale ako jeho samého.

Rodák z helenistického mesta Tarzu

Sv. Pavol sa narodil 35 rokov pred Kristom. Bol stúpencom Gamalielovej školy a nasledovníkom Krista. Dá sa povedať, že bol vlastne kozmopolita. Od narodenia bol židom, okrem toho bol farizejom z Benjamínovho kmeňa, jeho materskou rečou bola aramejčina, ovládal reč Tarzu a zároveň bol rímskym občanom. Po svojom obrátení bol známy svojimi misionárskymi aktivitami, a tak je označovaný za pútnika na celom oblúku Stredozemného mora. Zomiera v Rime ako mučenik za vlastného Nerona.

O Pavlovom obrátení z prenasledovateľa na stúpenca Krista sa dočítame v Skutkoch apoštola. Táto udalosť je zobrazená vo Svätom písme trikrát (Sk 9, Sk 22, Sk 26). Jeho radikálne obrátenie nastalo vtedy, keď sa mu Ježiš zjavil na ceste do Damasku. Odvtedy začal Pavol úplne iným spôsobom vnímať Krista, ale aj seba samého.

List Filemonovi

Tento krátky spis – má iba 25 veršov a žiadnu kapitolu – je majstrovským dielom Pavla, poznačený vysokou diplomaciou, ľudskosťou, sociálnym citením v duchu kresťanskej vieri a ukázkou psychologického umenia.

Obsah listu

Filemon bol váženým občanom v Kolosách, ktorého Pavol obrátil na kresťanskú vieru. Svojim postavením

Význam listu

Spočiatku sa mnohí autori zhodovali v tom, že ide o tému otroctva a slobody. Po dlhodobých diskusiách sa autori v 20. storočí zhodli v tom, že ide o tému kresťanskej lásky.

Svätý Pavol mal bohatú skúsenosť z poznania, a teda aj schopnosť pochopiť niekoho, kto trpi. Všetko urobil v duchu lásky. Prijme Onezima s láskou, vypočuje ho s láskou. To znamená, prijme ho takého, aký je. Ako „neužitočného sluha“ (Flm 11), to znamená bez viery, ktorého „splodi v okovách“ (Flm 10), čo znamená, že ho priviedie k vere, zasadí do Onezima Kristové hodnoty a označí ho „užitočným“ (Flm 11). Pavol dáva priestor sámovoľnosti, pretože nechce to robiť pod tlakom.

Co sa stane po návrate Onezima k svojmu pánovi? Filemon mu nemôže udeliť slobodu, pretože by hrozilo, že i ostatní otroci by konvertovali len kvôli tomu, aby ziskali slobodu. Pavol úmysel bol iný. Chcel dovésti Filemona k tomu, aby pochopil, čo sa stalo. Onezim bol „neužitočný“ a stal sa „užitočným“. Boh vstúpil do zladoovie Onezima k Pavlovi, vyleje svoju lásku naňho a povolá ho. Pavol rozpoznať, že tak ako Filemon ostal pánom, Onezim otrokom, ale stal sa kresťanom. Postavenie sa nemení, ale zmenilo sa čosi viac. Stáva sa milovaným bratom. Pavol tak apeluje na lásku a vieru, ktorú Filemon mal. Na

Sr. Júlia

tomto základe od neho žiada, aby prijal Onezima v kresťanskej láске a používa imperatív lásky: „príjmiho“ (Flm 17). Boh prijal a povolal Onezima, Pavol prijal Onezima a žiada to aj od Filemona. Z toho vyplýva dôstojná láská kresťana: uskutočňovanie dobra z vlastnej iniciatívy, bezplatne a nenanúte. Tomu sa hovorí agapé (gr. láska). Je klúčom a riešením na problémové situácie. Týmto sa dajú zmeniť situácie od podstaty, od koreňa. Pavol nežiada od Filemona spoločenskú slobodu. Kresťanská láska nemení postavenie pána a otroka, ale mení kvalitu vzťahu. A tak sú apoštol, pán i otrok prepojeni v lásku. Novosť Krista prekonáva všetko. Vede k novému vzťahu medzi osobami.

Posolstvo aj pre kresťanov dneška

Ku Kristovej láske sa približime cvičením sa v prijati iných ľudí. Je to výzva ku typickým kresťanským hodnotám bratstva a lásky medzi osobami v rodinách, spoločenstvách, v štáte... Láska je dušou všetkého. Za vierou a štedrosťou sa má skrývať láska. Boh nechce byť milovaný sám, ale aby láska voči nemu zišla aj k druhým. Skutočná láska zasiahne do podstaty a snaží sa budovať len pozitívne. Ak sa to prenese do rodín a ľudov, nebude hľadať len seba, dajú sa riešiť neduhy, ako sú žiarlivosť, závislosť, klamstvo...

Každý poskytne len toľko lásky, nakoľko je milovaný. Zdá sa to byť nepraktizovateľné. Ano, na úrovni ľudí. Preto je potrebné vsádzat na lásku k Bohu. Ak bude fungovať takáto láska, zároveň vytryskne na iných miestach možnosť riešenia problémov. Aby sme si rozumeli, nestačí byť rovnakej pleti, národnosti či kultúry. Je tu reč, nevyhnutná na vzájomné porozumenie – láska. Neoplati sa teda zdokonaľovať sa v tejto reči?

Prednáška sa konala 5.12.2004
Spracovala: Monika Hodnická

Som tu s Bohom pre vás

Narodila sa v Košiciach, bývala v Seni.

Počas základnej školy navštievovala aj uměleckú školu.

Absolvovala Strednú ekonomickú školu v Košiciach.

Vstúpila do rehole Školských sestier kongregácie sv. Františka Assiského a zároveň vyštudovala Konzervatórium v Žiline, odbor cirkevná hudba, organ a dirigovanie.

Momentálne študuje na Pedagogickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku, odbor učiteľstvo I.-4. so zameraním na špeciálnu pedagogiku.

Ovláda maďarský a ruský jazyk, pasívne aj latinský, anglický a nemecký.

Rehoľná sestra s množstvom záľub.

Sestra Emanuela

Milá sestra Emanuela, už dlhší čas sa venujete duchovne, ale aj po hudobnej stránke našim deťom. Ako vnimate markušovské deti?

Kedže nemám deti, Cirkev mi dáva tieto. Chodom tu veľmi rada. Deti sú mojim zmyslom, pookriatím, impulzom a povzbudením. Mám z nich radosť a mám ich veľmi rada.

Ako dlho sa venujete hudbe?

Od 2. ročníka ZŠ som začala navštievovala hodiny hry na klavír. Prvý rok ma učila kalvínska pani fatárka v Seni. Po roku mi mama kúpila klavír, ktorý stál kopu peňazí. Skončila som tiež ZUŠ v Seni. Strednú ekonomickú školu som navštievovala v Košiciach. V tomto období som tiež tancovala spoločenské standardné a latinsko-americké tance v klube M v Košiciach.

ciach. (A, B, C skupiny tancovali v televizii. V skupine D bola sestra Emanuela. - pozn. redaktorky)

Hned po škole som pracovala ako zapisovateľka na súde v Košiciach. Potom som nastúpila do rehole. Po noviciáte som dva roky učila náboženstvo na Gymnáziu sv. Františka Assiského v Žiline. Viedla som gitarový kružok a pripravovala sa na konzervatórium. Potom som šesť rokov študovala v Žiline cirkevnú hudbu. Mojou prioritou je spev.

Aké sú v súčasnosti vaše pracovné povinnosti?

Učím v Klčove na diecéznej organovej škole, pracujem na fare (administrativa), pomoc ľuďom.

Čomu sa radi venujete vo voľnom čase?

Mám rada spev, tanec, hudbu, plávanie, lyžovanie, prírodu, kultúru, tiež rada maľujem a kreslim.

Prečo ste sa rozhodli pre rehoľné povolanie?

Bolo obdobie, keď ma Pán viac nadchol pre vzťah s ním a tiež pre prácu a pomoc Cirkvi, ktorá bola vtedy prenasledovaná. Myslim si, že to bola milosť, teda nezaslužený dar. Pre mňa je povolanie patriť všetkým ľuďom, ktorých mi Boh pošle do cesty.

Prečo ste sa rozhodli pre meno Emanuela?

Emanuela znamená „Boh s nami“. Nechcela som do života vykročiť bez Neho.

Aké je vaše najobľúbenejšie hudobné dielo a pieseň?

Páči sa mi celé hudobné dielo a tvorba Johanna Sebastiana Bacha.

Sr. Emanuela

Viaceré piesne mám obľúbené, ale napríklad zo svetských obľubujem Popelku.

Myšlienka, citát, ktoré Vás inspirujú?

Je toho viac. Tak napríklad:

1. *Čo nič nestoji, za nič nestoji.*
2. *Premáhať svet láskou.*

3. *Vydržať a nenechať sa znechnúť* (lebo ak sa vzdáme vtedy vyhráva diabol. To je jeho taktika – odradiť a znechnúť človeka).

4. *Vládnosť je opakom hriechu.*

5. *Nikdy sa neodradíť od konania dobra.*

Prejdime na vianočnú tému. Čo si predstavíte, keď sa povie – Vianoce?

Radosť, pokoj, rodina, srdečnosť, prežívanie spoločenstva, narodenie dieťatka. Zároveň aj to, ako si Boh našiel a vymyslel spôsob narodiť sa ako človek, že žil uprostred nás a spasil nás.

Aký darček by ste darovali a aký by potešil vás?

Darovala by som to, čo mám. Hľadala by som, čo sa páči tomu druhému a podľa toho by som sa rozhodla. To by ma nútilo nežiť s ľuďmi vedľa seba, ale žiť s tým druhým.

Čo by ste „zavinšovali“ našim čitateľom?

Naozajstný pokoj v srdci – Boží pokoj, ktorý prevyšuje všetku chápanosť, nech naplní a ochrání Vaše srdcia v Ježišovi Kristovi.

Prajem tiež priať identitu byt Božou dcérrou (synom), lebo máme Boha Otca s dedičstvom v nebi.

Za rozhovor dakuje
Lucia Dutková

Po stopách Ježiša Krista

„Pre kresťanov je zemou evanjelia, pre židov zemou zasľúbenou, pre moslimov svätostánkom, pre vyznávačov bahájskej vieri miestom odpočinku nádherného z najnádhernejších. Kolíska troch monoteistických náboženstiev, krížovatka kultúr a prastarých civilizácií. Nikde inde na svete nie je sústredené také množstvo pamiatok, nikde inde nerzniklo také množstvo filozoficko-náboženských prúdov, nikde inde sa neudialo toľko udalostí, nikde inde neupútala pozornosť celého sveta taká malá krajina ako od nepamäti nazývaná Svätá zem.“

„Krajina patriarchov pochovaných v Hebronc, krajina Mojžiša, ktorý na hore Sinai dostal od Boha Desať prikázani. Krajina Eliáša, premožiteľa modloslužovníkov na hore Karmel, krajina Izaiáša, Jeremiáša i ďalších prorokov, hlásateľov slova Božieho. Krajina veľkých kráľov Izraela – kráľa Dávida, ktorý urobil Jeruzalem hlavným mestom, krajina Salamúna, ktorý vybudoval prvý Jeruzalemský chrám.

Krajina Ježiša, ktorý sa narodil v Betleheme, žil v Nazarete, Káne, Kafarnaume, Korazime, pri Jordáne a Genezaretskom jazere, tu učil a vykonával mnohé zázraky. Tu je večné mesto Jeruzalem, kde ukončil svoju pozemskú púť ukrižovaním po strasnénej križovej ceste končiaci na Golgoti. Tu stojí Chrám Svätého hrobu, najposvätniešie miesto pre všetkých kresťanov. A tu stojí aj najsvätejšie židovské miesto Mür nárekov.

Biblické, helenisticke a rímske stavby vedľa dojemných synagóg, byzantských chrámov, križiackych pev-

ností a otomanských múrov – to je Palestína i dnešný Izrael, po ktorom ľudia z celého sveta chodia so sväтыmi knihami v rukách, aby na vlastné oči videli, v bázni vzdali úcru, upevnili si vieri, ziskali novú nádej a poznanie.

Svätá zem je Bohom poznamenaná krajina a opisať božské sa dá iba božskými slovami, preto sa musíme vrátiť ku Knihe kníh, k Biblia.“

Ponuka z Katolických novín

V októbri tohto roku som prežila sedem neopakovateľných dní vo Svätnej zemi, kde sú korene našej vieri. Spolu s biskupom Kojnokom a biskupom Chauturom a ďalšími desiatimi knázmami nás bolo 120 pútnikov z celého Slovenska. Poniekto tam cestovali už druhý či tretí raz. Osobne to vinniam ako veľkú milosť, pretože nikdy by som si nebola pomysela, že aj ja raz uvidím miesta, o ktorých som do posiaľ len čítala v Biblia.

S odovzdaním celého zájazdu do Božích rúk, som sa vydala na nito púť.

V pozadí Mŕtve more

Môj prvý let

Zo Spišskej Novej Vsi som odchádzala vlakom o 21.00 do Košíc. Odtiaľ som nastúpila do lietadla a absolvovala svoj prvý let. Nebála som sa, hoci som mala zvláštny pocit na sedadle za kridlom lietadla. Asi po hodinovom lete nám pilot oznámil, že sme 10 km vysoko, vonku je minus 48 stupňov a letíme rýchlosťou 1700 km/h.

Po tri a pol hodinách sme pristáli v Tel Avive a na letisku nás už čakali tri autobusy s našim sprievodcom, knázom Dr. Majerníkom, ktorý nás počas celého pobytu sprevádzal a porozprával nám množstvo zaujímavostí o jednodivých historických a pamätných miestach.

PLATOK

Prvou zastávkou bol kláštor Karmel. Nachádza sa tam socha Panny Márie Karmelskej z libanonského cedrového dreva. Hovorí sa, že práve tu trávila svätá rodina jednu noc. Žil tu najväčší židovský prorok Eliáš.

Potom sme si prezreli Horu premenenia - Tábor, kde sme slávili aj svätú omšu. Odtiaľ sme sa presunuli k rieke Jordán, pri ktorej sme si vykonali spolu s biskupom Kojnokom obnovu krsných sľubov. Ďalej sme autobusom prešli a prezreli si celé pobrežie Genezaretského jazera. Svojim tvarom pripomína harfu a je to jediné sladkovodné jazero. Navštívili sme aj miesto Tabha, kde sa uďalo záračné rozmnovenie chleba a rýb. Ďalšou

V pozadí Jeruzalem

Obnova krstných sľubov pri Jordáne

Zastávkou bolo miesto Ježišovo pôsobenia s učenikmi – *Kafarnaum*, kde Ježiš vykonal mnohé uzdravenia. Noc sme strávili v *Nazarete*.

SOBOTA

Prvú sme navštívili *Baziliku Zvestovania Panny Márie*. Toto miesto je považované za najsvätejšie miesto Izraela a za najkrajší kostol Svätej zeme. Po svätej omši, ktorú sme slávili v *Kostole sv. Jozefa* vedľa baziliky, sme odišli do *Kány Galilejskej*, kde si manželia obnovovali svoje manželské sľuby. Na pamiatku im boli odovzdané krásne certifikáty podpísané otcom biskupom. Ďalej nasledovalo najstaršie mesto na svete *Jericho* (9000 r.), v ktorom sme mali možnosť vidieť *Horu pokúšenia* a tiež „Zachejov“ pláný figovník. Nocovali sme v *Betleheme*.

NEDELA

Po tanecnej svätej omši sme sa vydali na 5-hodinovú cestu do Eilatu. Cesta púšťou bola pre nás veľmi zaujímavá a nezvyčajná. Bola to náročná trasa a bez klimatizovaného autobusu by sa tam ani nedalo ísť. Pochopila som, aké to muselo byť kedysi náročné, putovať peši po púšti... Cestou sme sa zastavili pri *Mŕtvej mori*, kde sme mali možnosť okúpať sa. Je pravdu, že dejiny Mŕtveho mora sú staršie ako Židovské dejiny. Pozdĺž neho sa nachádza množstvo tovární na tažbu soli, z ktorej sa vyrába kvalitná kozmetika a liečivá. Využávajú sa do celého sveta. Žiaľ, každý deň sa z mora vypari tisice litrov vody, z čoho plynú i určité obavy o jeho existenciu. Mŕtvym morom končí Svätá zem. Cesta pokračovala ďalej k *Červe-*

nemu moru do Eilatu. Je to najlepšie a najkrajšie letovisko s modernými hotelmi, plážami a koralovými útesmi. V zimných mesiacoch je tam teplota vzduchu okolo 23 stupňov. Prenocovali sme v Eilate, v jednom z týchto moderných hotelov.

PONDELOK

Po dobrom kúpaní v Červenom mori pri teplote vzduchu 36 stupňov sme sa popoludní vrátili do istou trasou cez púšť do Betlehema, kde sme ešte v neskorých večerných hodinách slávili svätú omšu.

UTOROK

Na programe bola prehliadka *Olivovej hory*. Okrem iných pamiatok sa tam nachádza rozsiahla nemocnica evanjelickej cirkvi, Hebrejská univerzita, na ktorej študujú študenti z celého sveta a najväčší židovský cintorín. Pozreli sme si aj *Getsemanskú záhradu*. (Getsemani v preklade znamená olivový list.) V záhrade sa nachádza *Bazilika národov*, ktorú stavalo 16 národov. Vo vnútri sa nachádza skala, pri ktorej sa modlil Ježiš. Tu bola slávená aj svätá omša. Potom sme sa autobusom presunuli k *Múru nárekov* a k nedalekej križovej ceste *Via dolorosa*, kde sa nachádza aj *Kostol bičovania*, v ktorom sme sa pomodlili krížovú cestu. Okrem toho sme si prezreli *Baziliku Božieho hrobu*, *Golgotu* a *Hrob sv. Jozefa z Arimatije*. Prezreli sme si aj kaplnku *Otcenáš*, v ktorej je na stenach napisaný Otcenáš vo všetkých jazykoch. Samozrejme, že sme našli i ten nás – slovenský. Nocňah bol v Betleheme.

STREDA

Svätú omšu sme slávili ráno v Betleheme v *Jaskyni mlieka*. Žila tu svätá rodina a odtiaľ utekala do Egypta. Sem prichádzajú matky z celého sveta, aby si vyprosili potomstvo ale aj zdravie. Ďalšou zastávkou bola *Hora Sion*, kde sa nachádza *Bazilika usnutia Panny Márie*. Tu je uctievana ako orodovníčka požehnanej smrti. V čase našej návštevy sme zažili najväčší židovský sviatok Svätej zeme – Sviatok stánkov. Osem dní pred sviatkami žijú židia hlboký duchovný život, prežívajú dni zmierenia. Potom stavajú stánky na balkónoch, pri hoteloch. Tie sú ozdobené palmovými listami. Tiež cestujú ako kedysi po púšti. Sviatky trvajú sedem dní. Oslavujú ho ako naše vianoce, ale skromne. Modlitbami, spevom, tancom pri *Múre nárekov*. Noc sme strávili opäť v Betleheme.

ŠTVRTOK

Posledný deň sme navštívili pole pastierov, odkiaľ sme odišli na svätú omšu do *Baziliky Ain-Kare*, ktorá je miestom narodenia Jána Krstiteľa.

Osobné vyznania

Všetky posvätné miesta na mňa hlboko zapôsobili, no snáď najviac Bazilika Zvestovania. Ale tiež miesto narodenia Krista, Golgota, Boží hrob a priroda, hlavné púšť. Sú to miesta, kde sa človek modlí a vyskúša si poslu a požehnanie nie len pre seba, ale aj pre celú rodinu, farosť, krajinu. O to som sa úprimne snažila. Počas celého pobytu sme slávili každý deň svätú omšu.

Hoci ma viaceri pred cestou odhovárali, strach som nepocítovala. Sú tam aj nebezpečné miesta v okoli Pásma Gazy, kde sa naozaj strieľa, ale tam sme necestovali. Na hraničných miestach z Betlehema do Jeruzalema nám sice pasy kontrolovali vojaci so zbraňou v ruke, ale prijimali sme to tak, že si plnia povinnosť.

Posila do ďalších dní

Teraz pri čítaní alebo počúvaní Svätého písma, mám tieto miesta živo pred očami. Čo je višak hlavné, zostali mi zapisané hlboko v srdci. Ak má človek možnosť zúčastniť sa takejto púte, netreba vähať.

Mária Mrovčáková
Použitá literatúra:
Dugas, Dionýz. Terek, Jozef: Svätá zem. Dino, vydavateľská fotoagentúra. Prešov. 2.vydanie, 1998

Vianočný sen

Mlkva zasnežená krajina. Biely sneh. Žltkavé mihotavé svetielka v oblokoch. Rozzíarené detské očká s ľickami ako štedrovečerné jablčka.

Takéto sú insiné obrázky vianočných sviatkov. Všetko dokonalé, plné kontrastných farieb, ale priam rozprávkoj harmónie a idyly.

A naozaj? Aký je obrázok skutočných, najmä predvianočných dní? Una-veni, vystresovaní, s vedomím nedokončenej práce či nie celkom „čistého“ pracovného stola hľadáme silu, aby sme všetko zvládli, všetkým sa zapáčili, všetkým ulahodili. Ešte to,

ešte toto, tisíc dôležito-zbytočných drobností. Čas, čas, kričí naše vnútro. Čas, čas, počujeme vlastný zúfalý hlas.

Čas na čo? Ani sami nevieme...

Je Štedrý deň. Tak sme sa tešíli! Nechcime ho preto premáriť. Ani ten, ani tie ďalšie. Spomaliame, vydychnime a položme si otázku: Čo je dôležité?

A snáď si odpovieme práve takto: My sme dôležité, nie veci. Stisk ruky a ľaskavé slovo, nie stisk v hypermarkete za kilom lacných banánov. Úsmev dieťaťa či blízkeho, nie umelý úsmev superstar. Pravda a úprimnosť, nie fašošný reklamný slogan. Náš život, nie televízna reality šou.

Sme ľudia, iste poväčšine dobrí, vinni, ľaskavi. Aspoň v čase Vianoc zabudnime na sváry, na ľahostajnosť a sebalásku. Prestrime stôl, aby pri ňom našiel miesto aj ten, kto nemá kam ist. Naplníme misku a dajme tomu, kto nemá ani tú. Usmejme sa aj na toho, koho nepoznáme. Myslime si len na tie „svoje“ Vianoce, ale aj na tých, ktorí sú osameli, chorí, bezmocní a slabí. Pocit, ktorý v nás ostane, bude iste stáť zato.

Dagmar Repaská

Nasledujúca básen bola v takejto originálnej podobe uverejnená v jednom slovenskom denniku koncom 90-tých rokov 20. storočia. Dnes, v knižnej podobe, má pozmenené niektoré verše.

Vianoce z konca tisícročia

Milanovi Laluhovi

Nevšudne je, chlapče.

Surovo je vonku.

Daleko a dávno
k vianočnému zvonku.

Chvála chválu chváli.
Slová slávia slová.

Ako myša pišti
duša človekova.

Ešte že je sneh.
A ešte že sú deti.
Ešte že im v očiach
božia sviečka svieti.

Milan Rúfus

Na slovíčko sused

Statisice nás žijú na sídliskách v obrovských komunitách, ktoré sú ako bublajúci kotol naplnené radosťami, stastiami a každodenným pechorením.

Tu pod oknami sa naháňajú kŕdeľ našich detí a vnukov, rozvíja sa ich fantázia plná hier i drobných zlomyseľností, rodia sa prvé lásky, ochutnávajú sa prvé dotyky hriechu budúcich doktorov, inžinierov, manažérov, robotníkov, ale aj armády nezamestnaných.

Áno, takýto je náš domov. Tu sa rodia naše deti a vnuci, tu dožijeme a odiaľto nás odvezú, keď pride náš čas.

Náš životný priestor v jeho betórovej rafinovanosti je popretkávaný agresívnymi siločiarami negatívnych energií, ktoré spôsobujú tektonické anomálie, magnetický smog elektrických a rádiových zázrakov, hluk dopravy, stresových faktorov malého súkromia a nedostatku všeobojacej zeleni.

Tento priestor je však naplnený predovšetkým ľuďmi, ktorí sem prichádzajú s nádejou na nový domov.

So svojimi batožinami prinášajú aj posolstvo svojich predkov, zvyky, pevnosť i slabosti svojho ľovečenstva.

Betónové steny nezmeníme, neodsajeme výfukové plyny, no to, čo možno meniť krok za krokom, je výšia všimavosť k svojim ľudským pos-

tojom, uponáhľanej materializácii života, necitlivej anonymite.

Venujme sa viac ďefom. Nech posnesú ďalej to lepšie posolstvo v zrkadlení našich vlastných necnosti.

Ony už málo alebo vôbec nepoznajú tú rozpoltenosť a chaos, ktoré nám nepripraveným priniesla táto epocha.

Jej rodiaca sa kultúra je plná vzrušivých zvlášť cudzích vzorov, ligotavých marností, ktoré zatieňujú ducha.

Naše defúrencia i dospevajúca mládež vstrečávajú často nekriticky aj prvky, proti ktorým nie sú z rodinného prostredia dostatočne imúnne.

Svojou naivnosťou vytvárame výchovnú pascu pre svojich vlastných potomkov. Statistiky potvrdzujú, že najväčšie výchovné problémy sú v rodinách, ktoré náboženstvo odsunuli na perifériu svojho života.

Vedme svoje deti k náboženskej aktivite. Tu nájdú odpoveď na mnohé otázky, ktoré im nevieme vysvetliť. Tu nájdú potrebnú harmóniu a vnútorný pokoj k stavbe zdravých základov pre svoj život.

Stanislava Stančáková

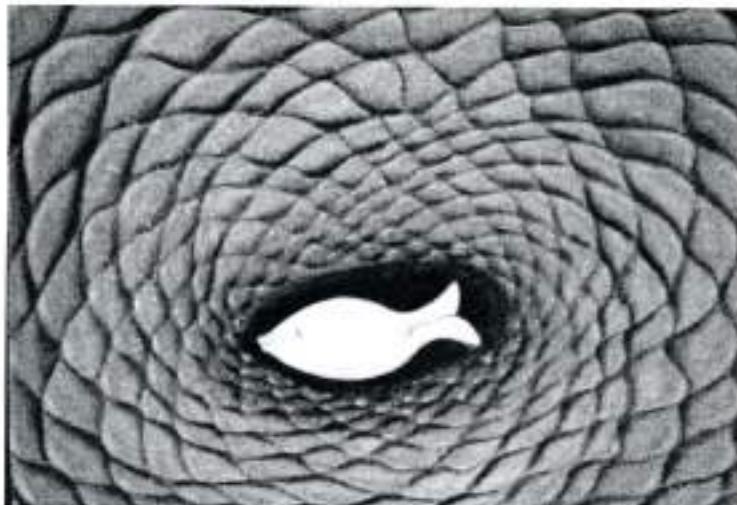

Ilustračná snímka z filmu *Jedno malé sídlisko*

Zlatá rybka ...

Máme tu december a s ním aj najkrajšie sviatky v roku. Vianoce. Ti najmenší sa nevedia dočkať darčekov a prekvapení. Čím je však človek starší, viac ako po dňoch túži hlavne po pokoji a zázračnej vianočnej atmosfére. Akoby aj nie. Počas celého roka sme v "jednom kolotoči", a tak je pochopiteľné, že sme na jeho konci fyzicky aj duševne unavení a vyšťavení. Snažime sa vypnúť a nabrať nových sil do ďalšieho roka. Viac sa venujeme deťom, rodine. Spoločne vychutnávame teplo rodinného krku. Pozeráme či čítame rozprávky a v duchu sa vyešťuvame, ako to v tých rozprávkach vždy všetko šťastne končí. Dobro víta a zlo je potrestané a vinnici s ním. V kútiku srdca každý z nás by aspoň na chvíľku chcel žiť v takom svete dobra, chcel byť rozprávkou bytosťou, alebo aspoň chvíľku vlastní zlatú rybku, čo by mu splnila všetky želania. Alebo čarovný prútik...? Áno, mohli by sme pokračovať do nekonečna, pretože tých rozprávkových i magických vecí je veľmi veľa. Realita je však častokrát úplne iná. Tú každodennú realitu si

však robíme my sami ľudia. Nikto a nič iné sa za tým neskrýva. Je to často krát nás egoizmus, bezohľadnosť a naša pýcha. Každý z nás je iný, jeden

Ilustrácia: Irena Anna Marie

je dobrý v technike, iný v kreslení alebo v inej činnosti. Ale o tom je svet a život v ňom. A aby fungoval, aby sme my mohli žiť, je potrebné všetky jednotlivé zložky zošľadit a zharmónizovať. Inak to nejde. Musíme si vziať jeden druhého ako človeka. Musíme si vziať prácu jeden druhého a tomu priťútať aj naše deti. Nikoho nepodeceňovať, pretože všetci sú božie deti. Jeden dostal do vienka to, iný zasa niečo iné. Ničko dostal

viac, iný menč. Všetci máme povinnosť nám zverené "bohatstvo" chrániť a zveľaďovať v prospech ostatných.

Každý človek v živote prejde rôznymi etapami, niekedy sa mu darí, inokedy nie. Dnes je obzvlášť "nebezpečná" doba na životné prešlapy. Stačí, že jeden deň pridete o prácu, nezaplatíte inkaso za byt, nepohodnete sa s manželom či manželkou a skončíte na ulici ako bezdomovcom. Dnes stačí naozaj malo k tomu, aby sa človek stal bezdomovcom. Kto si myslí raz povedal: „Nie je hanbou padnúť na dno, hanbou je však s tým nič nerobiť!“ Myslim si, že všetci mu dáme za pravdu, je to naozaj tak. Stačí sa to môže každému. Problém nám však nevyrieší ani zlatá rybka, ani tri oriešky pre Popolušku, ale každý z nás sám a s Božou pomocou.

Všetci vieme, že je to naozaj tažké.

S vianočnými sviatkami tu máme aj koniec roka. Mnohí bilancujeme rok starý, určité neprijemné udalosti chceme zo života vymazať, iné vylepšiť. So strachom a obavami, ale aj s nádejou stojíme na prahu roka nového a zo srdca si želáme, aby bol aspoň o čosi lepší. Pravdou ale zostáva to, že bude taký, aký si ho my ľudia vytvoríme.

Mária Krotká

Zápisky študenta

Novembrové zastavenia na cintorinoch sa na Slovensku spojajú so začiatkom zimy. Holími dlažanicami chránime zapálené sviece, aby ich nesúkol prudký studený vietor, či od zimy prešlapujeme z nohy na nohu. Nedávnu spomienku na zosnulých v Ríme doprevádzali teplotné rekordy. Spolu s ostatnými obyvateľmi Ústavu sv. Cyrila a Metoda som sa modlil na miestach, kde očakávajú vzkriesenie viacerí slovenski knázi a rehoňne sestry. V letnom oblečení a krátkych rukávoch, čo je pre nošinca trochu zvláštné. Počasie sa však nakoniec „umúdrilo“ a ochladilo sa.

Život na gregoriánskej univerzite, to nie sú len prednôšky, semináre ale aj každodenná svätá omša v kaplnke, stretnutia so zaujímavými ľuďmi či sprievodné podujatia. Vo vstupnom átriu univerzity sa dva týždne konala obrazová výstava súčasného umenia s tematikou Starého zákona z dielne Scotta Sullivana. Mnohé z nich by mohli višieť aj v našich obývačkách. Kto má záujem, ešte aj teraz sa môže prihlásiť na prehliadku rímskeho židovského geta. Naozaj ponúk je viac ako dosť. Nedávno sme mali v koláži duchovnú čanovu s otcom biskupom Štefanom Vráblecom. Rozprával o Eucharistii vo svetle apoštolského listu pápeža Jána Pavla II. „Manem nobiscum Domine (Panem, zostaň s nami)“, ktorý bol vydaný nedávno, 7.10.2004 na začiatku roka Eucharistie. Na prvý pohľad sa zdá, že

o nej vieme dosť (ak nie všetko). Svätý Otec hovorí, aby sme pri rozjímaní o Eucharistii mali stále pred očami obraz emauzských učeníkov. Eucharistia totiž nie je iba jednou z tém teológie, ale srdcom kresťanského života. Dokument kladie dôraz na výklad Svätého Pisma vo svätej omši. Lebo ak je nedalo pripravená liturgia slova, nedbalá bude aj účasť na Eucharistii. Máme žasnúť nad Eucharistiou, týmto veľkým darom Božej lásky. Nie vždy sa to darí, ubijajú nás osobné i spoločenské problémy. Skúsmo sa „nakaziť“ optimizmom pápeža Jána XXIII., ktorý raz vtipne poznamenal: „Povedzte mladým, že Cirkev bola aj pred nimi a povedzte starým, že Cirkev bude aj po nich.“ S Eucharistiou uprostred.

Anton Zialkovský
rimsky článok

Milí mladí priatelia !

Pred nami sú najkrajšie sviatky roka, ktoré dúfam prežijeme v pokoji, láske a porozumení.

„Prišli sme sa mu pokloniť...“

je mottom pre budúcoročné stretnutie mládeže so Svätým Otcom, ktoré sa uskutoční v Kolíne nad Rýnom.

Týchto pár slov môže inšpirovať aj nás. Prist k malému Ježiškovi a pokloniť sa mu. To však nie je všetko. To nám nesmie postačiť. Poklona neznamená iba to, že pokľakneme pred jasličkami.

Poklona tiež znamená vyjadrenie úcty, pokory, ale aj odovzdanosti Ježišovi.

Traja králi (Snimka: Internet)

Chváľme Ho, vzdajme mu úctu. Spolu s anjelmi spievajme: „Sláva Bohu na výsostiah ...“

Dáva nám možnosť byť pri jeho jasliach.

Emanuel znamená Boh s nami. Akoby nám chcel Boh aj cez malé dieťa ukázať, že je s nami už od narodenia. Sme pre neho cenní. Boh nám hovorí, že je s nami. Nemusíme sa báť. „Ved ak je On s nami, kto je proti nám?“ (Rim 8, 31)

Sme však aj my s ním?

Možno áno. No nie je to iba vtedy, keď niečo potrebujeme? Keď niekoho milujeme, sme s ním v dobrom aj v zlom. To „dobré“ už máme splnené, pri jasličkách sme už boli. No čaká nás ešte Golgota.

Dobrý Ježiško, vieš, že sme len biedni a úbohí, preto Ti prosím, bud s nami v fažkých chvíľach našho života. Zároveň Ti ďakujem aj za každú radosť, ktorú nám dávaš, aj za tieto sviatky. Aby bola naša radosť úplná, prežime ju v našich rodinách spolu s Tebou, Ježiško!

... žiara padla na salaše, osvetila hory naše ...

Našli Ho pomocou žiary a svetla. Aj my potrebujeme ísť za svetlom. Máme to celkom „jednoduché“. V dnešnom svete je toľko zla a tmy, že aj malá sviečka alebo dobrý človek žiaria. No Boh je večné Svetlo. Iste bude mnoho falošných svetiel, ako nás malý Ježiško upozornil. Budú to rôzne sviečky, kahance, ktoré podľa reklamy určite vydržia najdlhšie. Ich knôty nevydržia dlho. Boh však dobre vie, prečo občas v tej tme spadne, aj keď my to nechápeme. My vidíme iba pád. On vidi až nás ciel. Vie, čo sa stane o pár minút, ale aj o hodinu. Tým sa liší nás a Jeho pohľad na ľudí. Boh vie, že aj týmto pádom sa môžeme stať svätými ...

Pane, prišli sme sa Ti pokloniť. Daj nám krásne sviatky, pokoj, lásku...

Milí čitateľa! Určite vám už mnohí priali krásne sviatky. Chcem sa k nim pripojiť aj ja.

Skupinka mladých nadšene oslavuje príchod Vianoc (Snimka: Internet)

Prajem Vám, aby ste prežili túto atmosféru spoločne s rodinou a tými, ktorých ľubíte.

Nech sa aj vo vašom srdci narodi Ježiš. Nielen 24. či 25. decembra. Majte z toho radosť, ktorá nech každý deň rozjasňuje vaše cesty. Načerpajte od Noho pokoj, ktorý môže dať len On.

Krásne sviatky!

Čo očakávajú od Vianoc mladí?

Matúš, 17 r.: „Očakávam pokoj v duši a voľno od školy, čo spolu súvisí.“

Mária, 16 r.: „Zážitok zo sviatkov, spoločenstvo a pokoj.“

Štefan, 17 r.: „Teším sa, že sa celá rodina zdie spolu a tiež, že nechodom do školy.“

C F
Daj Boh šťastia tejto zemi,
C G C C
všetkým ľuďom v nej. Nech im
G F C G
slnko jasné svieti každý boži
C C G C
deň. Nech ich sused v láske
F C G C F
má, nech im priazeň, pokoj dá.
C F
Daj Boh šťastia tejto zemi,
C G C
všetkým ľuďom v nej.

2. Daj Boh šťastia celej zemi,
všetkým národom. Nech im
svetlo hviezdy, lásky ožiaruje
dom. Hladným chleba dobrého,
chorým zdravia pevného, daj
Boh šťastia celej zemi, všetkým
národom.

3. Doprav Božie svojmu dieľu
večné trvanie, nech sa samo
nezahubí všetci prosíme.
Rybám čistej vody daj, vtáctvo
a zver zachovaj, doprav Božie
svojmu dieľu večné trvanie.

V budúcom čísle sa budeme venovať (dúfam, že spolu s vami) téme:

NAPÁĽOVANIE CD

Stránku pripravila L. Duková

Za vdp. Michalom Šefčíkom

V stredu 15. decembra sa slúžila výročná svätá omša v Tepličke za zosnulého pána farára Michala Šefčíka. Ubehol už rok, čo si ho

Pán povolal do večnosti. Spomeňme si na neho vo svojich modlitbách.

Zimná krajina.
Maľované nohami.
Autor:
Stanislaw Kmiecik

Za vdp. Jankom Bočkajom

V sobotu 27. novembra sa konala v Poprade v kostole sv. Cyrila a Metoda výročná sv. omša za zosnulého knaza vdp. Janka Bočkaja, ktorý dlhé roky pracoval v Cirkevnom súde Spišskej diecézy. Hlavným celebantom pri sv. omši bol domáci pán dekan, farár a cirkevný súdca vdp. Anton Opáry a kázeň povedal Ján Duda, súdny vikár Spišskej diecézy a markušovský farár. Okrem iných knazov koncelebrovali dp. Cyril Hamrák, markušovský rodák, ktorý pôsobi vo farnosti Poprad ako kaplán, ako aj bývalý markušovský a súčasný popradský kaplán dp. Janko Budzák.

Vydáva Rimskokatolícky farský úrad Markušovce pre farnosť Markušovce a filiálky Teplička, Pod Teplička a Lieskovany. Zodpovedná redaktorka: Mgr. Monika Hodnická. Redaktori: MUDr. Mária Krotká, Adriana Lazorová, Lucia Dutková. Sadzba a grafická úprava: Ing. Peter Hamrák. Technické spracovanie: Tlačiareň Kežmarok. Jazyková spolupráca: Mgr. Dagmar Repaská. Cenzor: Prof. ThDr. Ján Duda, PhD., Imprimatur: Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, BÚ 16.2.1999, č. prot. 113/99. S povolením OÚ, odbor školstva a kultúry v Spišskej Novej Vsi, reg. č. 2/99. Náklad 1000 kusov. Adresa redakcie: Rim. kat. farský úrad, Micholská 52, 053 21 Markušovce.

Nepredajné.

E-mail: info@pokojadobro.sk.

<http://www.pokojadobro.sk>

Redakcia si vyhľaduje právo upravovať príspevky. Nevyžiadane rukopisy nevracame.

Markušovské biblické dni

V nedele 5. decembra o 15.00 hodine sa uskutočnila ďalšia prednáška v rámci akcie „Markušovské biblické dni v ROKU Eucharisticie“. Tentoraz prednášala odborná asistentka biblickej teológie z Filozofickej fakulty Katolickej univerzity v Ružomberku ThLIC. Daniela Iskrová (rehoľným menom Júlia). Sestrička Júlia je členkou rehole Sestier sv. Dominika. Počádza z Tvrdošina, základnú teologiu študovala v Rime a postgraduálne študium biblickej teológie ukončila na Pápežskej Gregorovcnej univerzite v Rime. V Markušovciach prednášala na tému: „Jediná reč, ktorú sa oplasť na tomto svete poznat“. Nadviazala na túžbu mnohých študovať cudzie jazyky a na výklade listu sv. Pavla Filemónovi zdôraznila, že touto jedinou rečou je „reč lásky“.

Informácie a agitácia pre charitu

V piatok 26. novembra navštívil farnosť Markušovce Dr. Štefan Boržík, knaz Spišskej diecézy určený pre službu Spišskej katolickej charite. Keďže v nedeľu 28. novembra bola zbierka na potreby Spišskej katolickej charity, vdp. Štefan Boržík prišiel povzbudniť veriacich k štedrosti a poinformovať veriacich o práci a aktivitách charity. Počas svätej omše sa v tomto zmysle prihovoril veriacim vo farskom kostole sv. Michala v Markušovciach.

Deň zmierenia

V piatok 18. decembra sa uskutočnila v celej našej farnosti predvianočná sv. spovedeň. V Markušovciach spovedali piati spovedníci, v Tepličke taktiež piati a v Lieskovanoch dva spovedníci. Sviatosť zmierenia prijalo veľké množstvo veriacich, aby prežili sviatky s čistým srdcom a zmierení s Bohom. Bol to deň veľkého Božieho milosrdenstva a milosti pre celú našu farnosť i filiálky.

Brožúrka modlitieb k ROKU Eucharisticie

V našich kostoloch sa ešte nachádzajú brožúry modlitieb v rodine počas ROKA Eucharisticie. Túto knižičku odporúčame našim veriacim nielen do pozornosti, ale aby sa počas ROKA Eucharisticie z nej modlievali. Modlitba je nevyhnutnou súčasťou nášho života s Bohom.

Boroko

Koncom novembra navštívil Markušovce pán Rostislav Bouchal z Brodku u Přerova (firma Boroko). Na digitálne hodiny dodal anténu snímača času so silnejším signálom, ktorým sa reguluje zvonenie na veži markušovského kostola. Anténu so silnejším signálom dodal aj na digitálne hodiny riadiacich zvonenie vo filiálnom kostole v Tepličke.

Dobrácik

Milí dobrácikovia,

Ani sme sa nenazdali a po krásnej jari, nie veľmi teplom lete, po smutnej jeseni, je tu opäť zima a s ňou sa možejme Vianoce.

Určite máte za sebou predvianočný zhon. Alčo stč si ho ani nevšimli? Myslím, že vaši ockovia a mamičky sa už tešia na pokojne chvíle strávené spolu s vami. Celý rok sú zaneprázdení, majú na vás menej času. Teraz prežívate vzácné chvíle. Potešujte rodičov svojou prítomnosťou, ale doprajte im aj oddych. Telka je plná rozprávok, filmov a všeličoho iného, no nikt nad chvíľou, keď môžeme byť spolu. Spolu sa rozprávať, smiať, radovať, ... Tešme sa z darčekov, ktorými sme sa navzájom obdarovali. Budme aj my darom pre všetkých. Pekne sa zabaľme do dobrej nálady, mašličkou nech je úsmev. Dôležité je aj to, čo baliček ukrýva vo svojom vnútri, lebo tým, čo je v nás, v našich srdciach, môžeme urobiť radosť nielen našim najdrahším, ale aj Pánu Ježišovi, ktorý práve teraz oslavuje spolu s nami svoje narodeniny. Ani si neviete predstaviť tú radosť, ktorú má, keď sme dobri, ľaskaví, poslušní. Stačí tak málo, len tak málo – byť dobrý a rozdávať dobro.

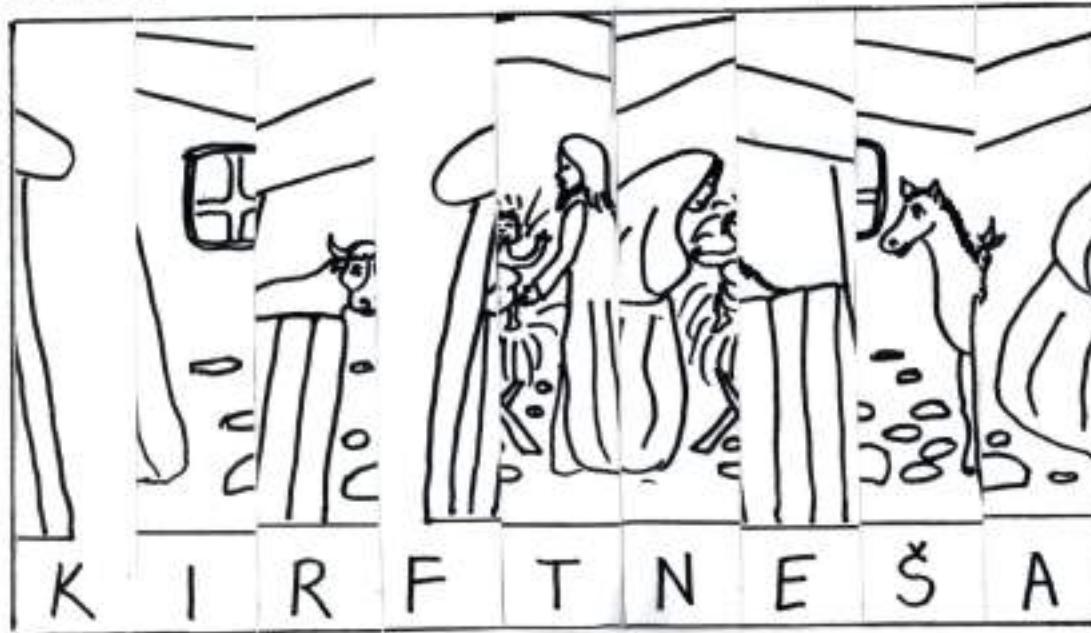

Betlehem a polnočná...

Ozaj, kamaráti, viete, kde a keď bola prvá polnočná omša, prvé jasličky a či to bol nápad? Niečo vám o tom napišem. Bolo to v roku 1923, v čase, kedy jeden známy svätec odchádzal od sväteho Otca z Rima. Dostal ponuku, že môže osláviť Vianoce podľa svojho želania. Nuž sa rozhodol, že Vianoce oslaví v dedinke Greccio, ktorá patrila jeho bohatému, ale nábožnému kamarátovi Jánovi. Kedže svätec nadovšetko miloval Pána Ježiša a Evangelium, snažil sa žiť tak ako On, v chudobe, hoci pochádzal z veľmi bohatej rodiny. Chcel zažiť a vidieť to, čo videli pastieri pri na-

rodení malého Ježiška. Poprosil kamaráta Jána o pomoc a spolu pričustali prvy Betlehém. Postavili jasle, naplnili ich senom, priviedli vola, osla a všetky postavy, ako to opisuje Evangelium.

Ked sa dopočuli ľudia z okolia, čo sa deje v Grecciu, prichádzali vo veľkých zástupoch spievajúc vianočné piesne a nesúc sviece. Všetci chceli vidieť „chudobného Ježiška“ v jasličkách. Prišiel tam v noci i páň farár a na žiadosť svätca slúžil slávnostnú svätú omšu. A to bola prvá vianočná polnočná svätá omša. Na túto neobývajne nežnú noc nikto nezabudol.

Súťaž

Ak sa chcete dozvedieť meno svätcu z nášho príbehu, stačí poskladať popletený obrázok, písmená sa zoradia do správneho poradia a prezradia vám odpoved.